

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

4. & 5. Castitas, Recitatio Horarum, Sufficiens Patrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Sacramenta, nisi ea suscipere intendat. Vnde, quia hoc verè Ordines non haberet, nec ad servandam Castitatem, nec ad alia onera Ordinis Sacri teneretur, neque laboraret impedimento dirimente matrimonium; solum peccabit sacrilege propter defectum illius intentionis, ut ex se patet.

13. Ex iisdem supradictis fieret, Secundo, ut si quis injusto metu, vel vi coactus susciperet Ordinem Sacrum, teneretur Voto, quia *lib. 1. in decal. c. 2. §. 5.* dictum est metus ex se non tollit voluntarium. Dixi tamen teneretur nam ceterum, quia vota ex injusto timore extorta irrita nunc esse ex lege saltem Ecclesie notavi, *lib. 1. in decal. c. 2. §. 8. n. 3.* ideo hodie non tenetur. Quoniam vero id eadem Ecclesia nunquam invalidavit (& nec potest) receptionem Sacramenti factam ex timore, idcirco is ita ordinatus contrahit impedimentum dirimens subsequens matrimonium, quod impedimentum Ordini Sacro eadem Ecclesia connexit, quodque dispensari poterit à Summo Pontifice, quia idem metus dat iustam causam dispensandi.

Ita post maturiorem considerationem puto, tenendum quamvis *loc. cit. lib. 1. in decal. c. 2. §. 8. n. 4.* sequendo aliam opinionem dixerim, initium ex metu validè, & licitè matrimonium posse contrahere, quod certè est probabile, quia probabile est, Ecclesiam conjunxisse impedimentum dirimens matrimonium soli Ordini Sacro suscepto modo ordinatio, & consuetudo, id est cum cognitione Voti illi Ordini adnexi, & voluntariè emissi, ut notat Bossius *l. mox cit. a n. 201.* probatque.

14. Dices; Qui ex metu injusto, ut ibidem diximus, solemniter proficitur, potest, approbato metu validè inire matrimonium, nec solum licitè: cur ergo non ita is, qui Ordinem Sacrum ex simili metu suscipit?

Respondeo, Clara est ratio, quia hic, ut modo dixi, verum Ordinem suscipit. Vnde, & contrahit id, quod Ordini est adnexum: at ille, cum verè non sit professus, nullam obligationem adnexam professioni subire potest.

15. Denique fiet Tercio, ut, ex vi prædictæ doctrinæ si infans rationis imponi ordinaretur, quem in jure, *c. vnic. de Cl. per saltum promot.* certum est validè, licet illicitè, ordinari in Sacris (non verò per aliquos, in Episcopatu) quia Episcopus ordinatur in Pastorem, ad quod munus est incapax is, qui ratione caret, ut docet S. Thomas alii- que cum Castrop. *d. vnic. de Ord. p. 7. n. 5.* Lege Leand. *de Ord. d. 5. §. 8.* quæ ratio, an convincat, non est otium nunc quærere, quæram tamen breviter inferius *c. 5. §. 1. n. 12.* si infans, inquam, ordinaretur in Sacris, non esset obligatus ad votum servandum, quia infans emitte votum non valet; sed tamen invalidè grandior factus iniret matrimonium, quia, cum habeat Ordinem Sacrum, habet & impedimentum Ordini Sacro adhærens.

16. Dixi autem, (fieri ex vi prædictæ doctrinæ) nam ceterum Ecclesia id voluit limitare in Infantibus, disposuitque merito, ut ipsis, adveniente usu rationis, daretur optio, teste Sanch. alii- que communiter apud March. *tr. 2. p. 6. c. 8. diff. 10.* Boss. *t. 2. moral. p. 3. t. 3. n. 199.* ut si velint Ordini stare, stent, ac deinceps obligabuntur ad Castitatem, quia per dictam electionem implicire illam voverent, si nolint, ducant uxorem, ut libet, sed Sacerdotio non vrantur.

17. Quid si (ut id hac occasione non taceam) initietur puer rationis compos, sed nondum pubes, sciens Ordini Sacro annexum esse votum Castitatis.

18. Respondeo Sanchez *lib. 7. de matr. d. 30. n. 8.* alios citans putat, hunc puerum ante decimum sextum ætatis completum, non teneri ad continentiam post Tridentinum, immo ipsi licere uxorem ducere. Ratio est, inquit, quia Sacer Ordo, qui imbibit Votum Castitatis, perinde est, ac professio religiosa, sed Tridentinum irritam reddit professionem ante illam ætatem emissam, ergo hoc Votum.

19. Verum Marchinus *l. c.* cui adde Leand. *de Ord. d. 13. §. 7.* Boss. *l. c. n. 206.* alii- que putant, teneri ad Castitatem, ut, & ad horas Canonicas recitandas, quia ex vna parte

puer rationis Compos validè se obstringit Voto, & alia Tridentinum reddit quidem nullam professionem emissam ante illam ætatem, non verò Votum in Sacerdotio imbibitum. Neque valet paritas in rebus de quibus à voluntate Legislatoris multo magis hic, quàm in religioſa, quæ secum affert onera immensa, & alia duo Vota Paupertatis, & Obedientiæ, nec illam, rigorem vitæ, &c. quæ non affert Ordo Sacri Legè Pontium *lib. 7. mar. c. 29. n. 15.* fine, dicunt opinionem Thomæ Sanch. esse sine fundamento. Sicut Bossium *l. c. n. 207.* asserentem, utramque quoniam probabilè.

§. IV. Secunda obligatio horas Canonicas præfatus Remissivè.

VBI TAMEN DE NOCTURNO, ET MISSA ab Episcopo in ipsa Ordinatione imponitur.

1. DE obligatione recitandi horas Canonicas absolutissimè in *lib. 2. Decalogi tit. 1. §. 3.* id, tanquam in loco non inopportuno, quæro, ducunt an Nocturnum, quod recitandum imponit Subdiacono, & Diacono, Episcopus in eorum Ordinatione, recitentur ij recitare sub mortali. Idem quæro de Missis, quas imponit Sacerdoti. Nam de Plurimis Pœnitentialibus impositis Ordinatis in Minoribus juramento dixisse supra *c. 2. §. 1. n. 4.*

2. Respondeo, Diana, & Bonac. *cap. 2. cap. 2.* non obligari, putant sub mortali, sed rigorosè nimis, tam severa obligatio ex nullo capite adesse cõvenire putat, nec ex Iure, nec ex Pontificali, jussu Clementis Octavi edito; in his enim tam gravis præceptum legitur. Ita Sanch. *l. 7. c. 2. dub. 2. n. 6.* Per. *l. 7. de hoc. Can. c. 5. d. 3. n. 10.* Bardi in *selectis*, alii- que.

3. At hæ orationes, & Missæ imponuntur in pœnitentiam. Ergo, cum sint materia notabilis obligationis gravi culpa.

Respondeo. Vnde colligis imponi in Pœnitentiam quæ semper imponi debet supposita culpa à deo culpa est, an potius summa probitas ad Ordines pœnitentia. Dic ergo merius, imponi in gratiarum actionem, & simile, & ad summum, ut consilium.

§. V. Tertia obligatio sufficiens Patrimonium præfatus Remissivè.

DE hac obligatione commodiori loco suprà agam paulo inferius *c. 5. §. 4.*

CAPVT IV.

De Diaconatu.

§. I. Quia ille sit, & quæ ejus materia forma, & legem.

1. Si Ordo Sacer Ecclesiasticus, quo confertur per proximè assistendi Presbytero in ministerio legendique Evangelium in Missa.

Nota illud (proximè) per quod maxime distinguitur Subdiaconatu.

2. Ejus materia, & forma duplex est: Altera est Evangeliorum, ejusdemque potestio cum his Evangeliorum forma: Accipe potestatem legendi Evangelium in Ecclesia tam pro vivis, quam pro defunctis, in nomine Domini.

Alterà est impositio manus dextere facta ab Episcopo super caput ordinandi sub his verbis: Accipe Spiritum sanctum ad robur, & ad resistendum Diabolo, & tentationibus ejus, in nomine Domini.